

Quid nunc? A kritikus leteszi a tollat. Hárman valának együtt: Szondy György, Sebestyén Károly és Kéký Lajos. Mindhárman *egybehangzólag*, sőt néha *ipsissimis verbis* dicsérik Csathó Kálmánt. Mit lehet ez ellen tenni? Csak aztán a Nobel-díjra ne jelöljék Csathót . . . Mert még megesik, hogy a svédországi három kritikusok neki ítélik a pálmát.¹⁾

(Ujpest.)

Garázda Péter.

EGYHÁZMŰVÉSZET?

A belvárosi Szent Ferenc-rendi atyák templomának áhftatos csendjét ismét megzavarta a festő-állványok összetákolása. És amikor az állványokat szétzedték, a csöndet, elmélyedést kereső hívőket fájdalmas meglepetés érte. A szentély üres, negyedik falterületét, amelyet üresen hagyott Tardos-Krenner Viktor ecsetje, befestették. Nem tudjuk, ki a művész, nem is kutatjuk nevét, de megdöbbenve állunk ez előtt az érthetetlen, rikító színezésű, hazug vásári kép előtt. Amikor 1926-ban újrafestették a ferenc-rendi atyák templomát, akadt kritikus, aki kifogásolta a hangos neo-barok freskókat egy olyan helyen, ahol az uralkodó szellem egészen más irányú . . . És öt év után ismét csak panaszos szavunkat hallhatjuk: miért nem mernek egyházi festőink nyugat felé nézni, miért nem modernnek, miért nem tanulnak Maurice Denistől, miért erőszakolják a „hivatalos“, de hamis stílust, miért kell utánozni, miért nem lehet egyénit, újat, de éppen olyan őszintét, megkapót alkotni, mint amilyenek a maguk nemében a régi művészet vallásos tárgyú alkotásai? A magyar egyházművészet avult formákba merevedik, izléstelen vásári árú lesz. Az elrontott ferences templom, reméljük, újabb tanulság lesz a jövőre és illetékes körök fel fognak végre figyelni a magyar művészetnek erre a szegyenletes hiányára.

(Esztergom.)

Mohai Ágnes.

CSODABOGÁR.

Szinte háborzongató olvasni az izléstelenségnek és indiszkréciónak azt a buján tényező tömegét, amely nap-nap után a magyar sajtót teletömi. Sehoh a világon nem túrná a közvélemény az alábbi megjegyzéseket, amiket *Ki hol tölti a Szilvesztert?* címmel egy Ujhelyi József nevű riporter firkált a *Reggeli Ujság* dec. 29-i számába:

. . . Zichy János gróf és Mészáros Paulette a Ritz után a Moulin Rouge-ban . . . Hoffmann Pálné és Kendeffy János a Parisien Grill-ben lesznek éjjél után. Titkos Ilona és Eszterházy Tamás a Newyorkban vacsoráznak s vacsora után a Titkos-villában szórakoznak a Svábhegyen. Zilahy Irén és Benedek László egyetemi tanár éjjélutánra foglaltak asztalt a Ritzben . . . Krammer ezredes és Lucy Wood a Newyorkban vacsoráznak és utána az Admiral-ba mennek..

¹⁾ P. S. Nem követjük Garázda Pétert a humor útjaira és a cikkel szemben azt is ki kell jelentenünk, hogy nem tulajdonítunk nagyobb fontosságot az idézett párhuzamos helyeknek. Egy hivatkozás ugyan nem ártott volna és fatális, hogy épen a megkritizált Szondy befolyása alá került Kéký de mindez távolról sem olyan természetű, hogy bizalmatlanságot keltsen Kéký Lajos kritikai műhelye iránt vagy pláne valamit is levonna az ő tudományos érdemeiből. Szerk.